

2(007) Pranvere

ARTISTS

Ilir	Butka
Sophie	Buxton
Eloise	Fornieles
Najada	Hamza
Kate	Hawkins
Esteban	Igartua
Sidi	Kanani
Shpetim	Kercova
Andres	Laracuente
Olson	Lamaj
Elsa	Martini
Eleanor	Moreton
Jane	Millican
Vladimir	Myrtezai
Francesco	Patriarca
Genc	Permeti
Lucy	Wood

FOREWORD

2(007) Pranvere is the third exhibition at The National Gallery of Arts, Tirana to carry the title *Pranvere* (which translates in English to Spring). The previous exhibitions, one in the 70s, and one in the 90s, marked significant points within the contemporary history of Albania. Each exhibition was controversially pitched against a circumstance of specific social and political event, and each looked forward, beyond these immediate parameters.

Against such a background this exhibition, the first to carry this title in the new Century, attempts to disclose a silent sentiment of social and political relevance, constructing points of shared agenda between artists operating both from within and beyond Albania's borders. The curatorial agenda of the exhibition seeks to establish, above prescribed notions of cultural placement, a rationale of international conversation.

The works in this exhibition unpick the edges of the everyday fictions that inform social agendas of class, behaviour, fairytale and anxiety. Uncovering shared mythologies the participating artists, from Albania, Peru, the UK, USA and Italy, reveal narrative strands that feed into a collective language and shared consciousness. A consciousness fostered and fuelled by the social conditioning of environment, literature, aspiration and television. The works in *2(007) Pranvere* pick at the margins of social exchange, propositioning not simply the points at which issues cross, but moreover the points at which they bleed back into the fabric of society, into experiences relevant to daily encounter.

Adopting multiple mediums, these artists disclose the potentials that exist within the unstable landscape of contemporary practice, each drawing resource from that which is to hand, and each producing work that is both sympathetic to, and reaches beyond, their country of residence.

Illir Butka

Illir Butka (Albania) Butka catalogues and collects fragments of images from his daily life, animating these through sequenced slide presentations and short video works. The narratives he constructs stretch beyond the personal revealing unexpected narratives that emerge between event and experience, uncovering discrepancies between the personal and the impersonal. Butka's work explores the mechanisms through which the present all too quickly becomes the past, a past removed, existing as if through cinematic playback.

Left (Majtas) and Right (Djathtas): From Collection, Untitled, 2007, Slides

From left (Majtas): Selective Trigger Action 2 / 14 (detail) / 16 2006, Mousetrap and ink
Courtesy Upstream Gallery, Amsterdam

Lucy Wood

Lucy Wood (UK) Lucy Wood's sculptural propositions construct a language that challenges social convention through an undermining of expectation and an inversion of perception. The work questions the aesthetic value of objects and our relationship to structures and materials that we consider familiar. Wood's *Selective Trigger Action* series shows a set of mousetraps apparently bloodied from use. Splattered these are humorous embodiments of a rhetoric of action painting that conversely inverts both event and expectation, suggesting social commentary in addition to historical reference. Wood mischievously exploits personal and social anxiety, courting tensions that sit at the heart of social psychosis.

Sophie Buxton

Sophie Buxton (UK) Sophie Buxton's etched drawings alternate between event and dream, disclosing personal narratives that retain a vivid sense of detail and linear chronology. Working from instinct and memory Buxton creates detailed passages of miniaturised drama, allowing stories to collide. The works appear as strips that both draw reference to comic stories and to visual landscapes, time periods and journeys. In *Dream Piece* (2001) characters and events from multiple dreams are integrated across a series of thirteen separate strips collectively creating a single strand of visual narrative in which dramas overlap and events are repeatedly played out.

All works: Details from, *Dream Piece*, 2001, Dry point etching (13 parts)

Structure, 2006, Oil on canvas

Genc Permeti (Albania) Genc Permeti's paintings are largely figurative. Exploiting the medium of paint Permeti creates heavily worked grounds that draw reference to the body through folds, creases and physical interventions that are drawn together to create substantive areas of detail. Working both with and without the figure, the paintings that exclude the figure become refined abstract works that surfeit the shifting propositions of colour and form.

Eloise Fornieles

Above (Siper): Stills from, *Minnie and the Horse*, 2005, DVD. Right (Djathtas): Stills from, *Bravado*, 2006, DVD
Courtesy Paradise Row, London

Francesco Patriarca (Italy) Patriarca's photographs function in series, decoding narratives of actual events that are themselves manifested via chance encounter. A coffee cup left without thought is chanced upon and photographed. Patriarca's presence with his camera, and his interest in the subject, provokes reaction that results in intervention as the coffee cup is moved in an attempt to undermine the artist. This is photographed prompting a further response; a silent conversation emerges, each action provoking a response. In a final act of defiance the coffee cup is smashed, again the camera records. This describes one confrontation among many between the artist and an unknown protagonist. As public alterations these events expose misregistrations of communication that inform fractured systems of social exchange.

Eloise Fornieles (UK) Eloise Fornieles works in performance and video. Frequently collaborating, her work deals with systems of communication that sit at the margins of social exchange, unpicking ideas of loss, intimacy and exchange. Fornieles' performances invite interaction, the viewer becoming more than simply present, becoming active as participant and collaborator. Whispering intimate reminiscences through a giant ear trumpet in *Senescence* (2007), the audience were given the opportunity to influence the dreams of a half-conscious Fornieles, tranquilised for three days. Cast in a state of drowsy sleep the vulnerability of the artist corroborated the visual fragility and poetic of the work.

Left (Majtas): Shifting Landscape N.5, 2007, C-print, Right (Djathas): Shifting Landscape N.1, 2007, C-print. Opposite page (Fagen Hjer): Shifting Landscape N.4, 2007, C-print

Najada Hamza

Najada Hamza (Albania) Najada Hamza's paintings bring together forms from nature and the body that inform female readings of a personal and lyrical nature. The works are further contextualised by artisan techniques of weaving and sewing that have an historic and contemporary relationship to systems of cultural anxiety in Albania. Within the heavily worked and layered pieces, fabrics and paint gravitate towards the center creating intense areas of colour and form that act as enclosed and protected spaces.

Valdimir Myrtezai

Valdimir Myrtezai (Albania) Vladimir Myrtezai's paintings represent both a personal and social vision, the latest of which have been produced in collaboration with his daughter. The works embrace an open agenda of image and mark-making allowing Myrtezai to construct, with apparent ease, an infinitely playful language of colour, material, process and concept.

Right: (Dajthias): Father's Portrait, 2007, Oil on canvas
Opposite Page (Fagen tjetër): The Calendar, 2007, Oil on canvas.

Self-Projection, 2006, Mixed media on canvas

Kate Hawkins

Above (Siper): Stills from, *Eternal Peas*, 2005, DVD. Opposite page (Faqen tjetër): Stills from, *The Lesson*, 2005, DVD
Courtesy Bischoff/Weiss, London

Kate Hawkins (UK) Hawkins' work destabilises historical codes of behaviour and etiquette by transcribing through modern mediums of video and film classical conventions of class and social order, re-codifying these through contemporary modes of behaviour. Subjected to Hawkins' playful misregistration the works acquire edges of irrationality. In *Water Feature* (2006) it is only in the reflection, below a Victorian arch bridge, that the origin of the water feature, the artists own body, is seen.

Director's Foreword

2(007) Pranvere is a new initiative of the National Gallery of Arts of Albania that has its origins in the past. The project aims to reveal trends within contemporary arts, to bring together artists from different backgrounds, geographic locations and working in a range of media.

The Tirana art scene will benefit from this annual international event, the title has been chosen in correspondence to the time of the year when this exhibition will be programmed ('*pranvere*' means 'spring'). *Pranvere* is a valuable step for Albania and Albanian artists in integrating within international cultural circles.

The National Gallery of Arts would like to thank Charles Danby for his patience and understanding in dealing with Tirana's art scene, which was new terrain for him.

2(007) Pranvere është një nismë e re e Galerisë Kombëtare të Arteve të Shqipërisë që e ka origjinën e vet në të kaluarën. Ideja e kësaj ekspozite është ballafaqimi me trendet e fundit në artet pamore, duke bashkuar në një aktivitet punët e artistëve që vijnë prej shkollave të ndryshme, prej vendeve të ndryshme me një diversitet në medime.

Skena e artit të Tiranës ka nevojë të ngutëshme për një ngjarje nderkombëtare në artet pamore në këtë periudhë të vitit, pra në pranverë, që është hap me shumë drejt integriteteve të metejshme të Shqipërisë dhe artistëve shqiptarë drejt qarqeve kulturore nderkombëtare.

Galeria Kombëtare e Arteve falenderon Z. Charlie Danby për punën e palodhur, për mirekuptimin në marrëdhënie me krijuesit, vecanërisht krijuesve shqiptarë që ishin të panjohur për të.

Genc Mullici

Illir Butka (Shqipëri). Butka katalogon dhe mbledh fragmente imazhesh nga jeta e tij e përditshme, duke i animuar këto me anë të paraqitjes së diapozitivave të radhitur ose të video sekuencave të shkurtra. Rrëfenjat që ndërton ai shkojnë përtej narracioneve të papritura të zbulimeve personale, që heqin një vije mes ngjarjes dhe përvojës së takimit me materialin vizual, duke përshkruar mospërputhjet midis imazheve personale dhe jo personale dhe natyrës së drejtpërdrejtë të transferimit të imazhit në jetën tonë të përditshme. Kjo punë gjithashtu eksploron mekanizmat nëpërmjet të së cilave e tashmja behet shpejt e kaluar, një e kaluar e largët, që ekziston si të ishte perceptuar si një film i rishikuar.

Sophie Buxton (Mbretëri e Bashkuar). Vizatimet e gdhendura të Sophie Buxton-it janë tregimet që alternohen mes ngjarjeve faktike dhe ëndrrave, duke shfaqur narracione personale që ruajnë një sens të gjalle të detajit dhe kronologjisë. Duke punuar me intuitë dhe nga kujtesa, Buxton krijon pasazhe të hollësishme të një drame të zvogëluar, duke bere që tregimet të përplasen, të kthehen në sekuenca të vizatuara incidentesh komike, të cilat pjesërisht bëjnë fjale për rrëfenja të ilustruara humoristike, e pjesërisht për peizazhe vizuale, periudha kohore dhe udhëtime. *Dream Piece* (2001) është një punë në trembëdhjetë seksione në të cilat, personazhe, ngjarje dhe detaje të ardhura nga ëndrra të shumëfishta, integrohen përmes një numri prej trembëdhjetë sekuencash vizatimore komike të ndara, duke krijuar bashkërisht një fill të vetëm narracioni vizual, ku ndeshen drama personale dhe ku ngjarjet përfundojnë në mënyrë të përsëritur.

Eloise Fornieles (Mbretëri e Bashkuar). Fornieles punon me anë të bashkëveprimit të shpeshtë të performancës me videon, por gjithmonë duke u marre me sistemet e komunikimit që ndodhen në buzë të shkëmbimeve sociale, e duke përzgjedhur shpesh idetë e humbjes, intimitetit e këmbimit. Performancat e Fornieles të grishin për pjesëmarrje, një pjesëmarrje që është jo thjesht ftesë drejtuar shikuesit për në hapësirën e performancës, por me shume si thirrje që ai të jetë

pjesëmarrës dhe bashkëpunëtor. Duke pëshpëritur kujtime intime dhe personale drejtpërdrejt tek artisti nëpërmjet një burie gjigande veshi, në *Senescence* (2007), audienca kishte mundësi të ndikonte në mendimet dhe ëndrrat e Fornieles gjysme të ndërgjegjshme, e vënë nën qetësues në gjendje gjumi, ku cënueshmërisë së artistit i shtohet brishtësia e vepres.

Najada Hamza (Shqipëri). Pikturat e Najada Hamzës sjellin forma të marra drejtpërdrejt nga natyra dhe trupi, të cilat ushqejnë interpretime femërore të veprave me frymëzim të thellë personal dhe poetik. Punimet përshkohen dhe kontekstualizohen më tej nga teknikat artizanale të endjes dhe qepjes që kanë një marrëdhënie si historike ashtu dhe bashkëkohore me botëkuptimin kulturor në Shqipëri, ku jeton dhe punon artistja. Brenda pikurave dhe shtresave të tyre të hedhura pa kursim, pëlhurat dhe akrilikët lëvizin drejt qendrës së veprave duke krijuar zona intensive ngjyrash dhe formash, që dyfishohen në të njëjtën kohë si hapësira të mbyllura e të mbrojtura.

Kate Hawkins (Mbretëri e Bashkuar). Punimet e Hawkins-it lëkundin, nëpërmjet këndeve të fiksuara të kuadrove të kamerës, kodet historike të sjelljes dhe etiketës, të cilat transkriptohen nëpërmjet mjeteve bashkëkohore të videos dhe filmit; konvencionet klasike të klasës dhe rangut shoqëror gërshetohen në sjelljen bashkëkohore. Duke iu nënshtruar imazheve të Hawkins-it të marra qëllimisht shtrembër, interpretimi i tyre behet absurd; detaji që Hawkins u kushton subjekteve të saj do të thotë së ato bëhen qëllimisht të mezi dukshme. Në *Water Feature* (2006), vetëm në reflektimin poshtë harkut të një ure viktoriane shfaqet origjina e trupit, duket vetë trupi i artistes.

Esteban Igartua (Peru). Punimet e Esteban Iguarta-s, vizatimet dhe pikturat zbulojnë një peizazh sistematik personal, të theksuar nga figura; kryesisht vetmitare, këto personazhe shfaqen zakonisht në masa të dendura trupash. Duke përdorur dritën e fortë për t'i përcaktuar strukturalisht këto personazhe, hapësirat që ato zënë mbeten kryesisht të

zbrazëta, hapësira të zbrazëta që intensifikojnë shfaqjen e dramës. Punët qëndrojnë në buze të arsyes; sentimentit i tyre meditojnë i shoqëruar nga intensiteti i lapsit apo furçës, imponon kontroll absolut dhe energji të përqendruar.

Sidi Kanani (Shqipëri). Pikturat e Sidi Kananit zbulojnë gradualisht peizazhin rreth Shkodrës ku ai jeton, mënjanimin në dukje të një qyteti që ndodhet në distancë jo të largët me Tiranën. Penelata e butë e ngjyrave pasqyron dritën natyrale dhe largësinë e peizazhit të pabanuar dhe post industrial, të theksuar nga objekte, ndërtesa dhe rafineri gazi, funksioni i të cilave nuk dallohet. Duke paraqitur një marrëdhënie të papërcaktuar mes të shkuarës dhe të tashmes, Kanani tregon një ndarje, një peizazh kalimtar, të kapur mes synimit dhe vetmisë.

Shpëtim Kërçova (Shqipëri). Pikturat e Kërçovës zbulojnë ndenjen e një shqetësimi shoqëror nëpërmjet futjes së përsëritur të qenve të sëmurë dhe rrugaçë, kafshë të vendosura në dhe përreth rrugëve të Tiranës. Pamja e sëmurë e këtyre krijesave pasqyron, për artistin, tema sociale që janë të rëndësishme në zhvillimin e Shqipërisë. Si imponuese ashtu dhe konfuze, penelatat me njolla vaji në letër pasqyruese varaku, krijojnë një efekt optik të lëvizshëm që e fut shikuesin brenda veprës ashtu si imazhet e pjesshme që bien në kurthin e sipërfaqeve reflektuese, ndërsa fragmente të veprës hyjnë dhe dalin nga pamja.

Andres Laracuate (SHBA). Andres Laracuate punon me video dhe performancë. Duke u përqendruar në marrëdhënien, fizike dhe psikologjike të hapësirave që ato zënë, punimet shkrijnë pritshmërinë duke anashkaluar konvencionin social Laracuate ndërton shpesh marrëdhënie me njerëzit që veprojnë në buze të shoqërisë, shume shpesh në sferën e fantazisë dhe fetishtit. Në Arch (2006), artisti ecën në një bodrum të mbushur me plehra, i veshur vetëm me mbathje. Ai hap një çezmë që ndodhet në një pjesë të prishur të murit dhe bën të rrjedhë uji. Artisti ul mbathjet dhe duke kopjuar harkun e ujit që rrjedh, mbështetet dhe e hedh urinën lart.

Kjo punë mishëron një poetikë të pashprehur që e çon veprën e Laracuate-s në hapësira imponuese dhe sfiduese.

Olson Lamaj (Shqipëri). Lamaj punon nga trupi dhe peizazhi duke venë përbri, me anë të shkrirjes së imazhit, detaje mjedisesh të rrënuara urbane me poza të figurshme klasike. Duke ekspozuar tema sociale që përshkojnë kuadrin shoqëror dhe politik të Shqipërisë, punët gjithashtu lidhen dhe u referohen koncepteve moderniste të njeriut dhe makinës. Prania fetare në punimet, si triptikët, për shembull, përjetëson më tej mitologjinë sociale.

Elsa Martini (Shqipëri). Vizatimet e Elsa Martinit paraqesin një shkëmbim të këndshëm mes të rriturit dhe fëmijës. Duke lëvizur midis rutinës së përditshme dhe veprimtarisë së zakonshme, grupe njerëzish duket së gjejnë ngushëllim në punë të frymëzuara nga ëndrrat, të cilat shfaqin botë fantastike malesh dhe përbindëshash.

Janë Millican (Mbretëri e Bashkuar). Vizatimet e reja të Janë Millican-it ushqehen nga një grup i mëparshëm pikturash kryesisht shprehëse, ku penelatat e brendshme të detajit ishin hedhur në mënyrë mjaft të kujdesshme, për të krijuar punime të shtrira abstrakte me rrjedhoja jo të fiksuara piktoreske, por nëpërmjet të cilave, shfaqeshin marrëdhënie të rastit, të kapura mes mendjes dhe syrit, që jepeshin për të ushqyer interpretime të figurshme. Tani, duke punuar vetëm me laps, këto vizatime me shkallë akromatike kopjojnë gjuhën e saktë dhe çlirojnë të penelatave ekspresive, duke u kthyer në vizatime të pamundura për t'u perceptuar. Si subjekt të saj, Millican ka zgjedhur lojën që luhet dhe trukun që përdoret në një redaksi lajmesh perëndimore. Duke paraqitur copëza të dukshme të së vërtetës, vetë lexuesit e lajmeve veprojnë në një hapësirë të zbrazët, përkundër një ekrani të kaltër, ku mjedisi është projektuar përreth tyre. Duke e identifikuar këtë dhe mospërputhshmërinë në shkallë mes njerëzve të lokalizuar përmes satelitit në lidhjet me video të ekraneve dhe prezantuesve, Millican ri vizaton sekuenca filmike të kronikave të lajmeve. Duke hequr

konkluzionet e menjëhershme sociale ose politike të lajmit, Millican na paraqet pranëvënie të çuditshme dhe trazuese, ndërsa figura gjigande e një terroristi që ka mbulluar kokën, i drejton armen mu në koke një lexuesi lajmesh. Këto takime të shpejta, rastësore imazhesh, bëhen momente statike, që janë si të këndshme ashtu dhe alarmuese.

Eleanor Moreton (Mbretëri e Bashkuar). Pikturat e Moreton-it hulumtojnë një gjuhë të ndryshueshme imazhesh, që është e njohur, por dhe e largët, personale por dhe e përgjithshme. Moreton përdor penelata të përpunuara ngjyrash tek peizazhi dhe sidomos tek peizazhi anglez. Motivet përsëriten në shtëpi të zbrazëta, vila, princesha dhe mbretëresha. Interpretime të gjinisë dhe momente historike përshkojnë punimet, të cilat, ndërsa qëndrojnë me këmbë të ngulura në tokë, shfaqen në të njëjtën kohë si fantazi dhe ëndrra.

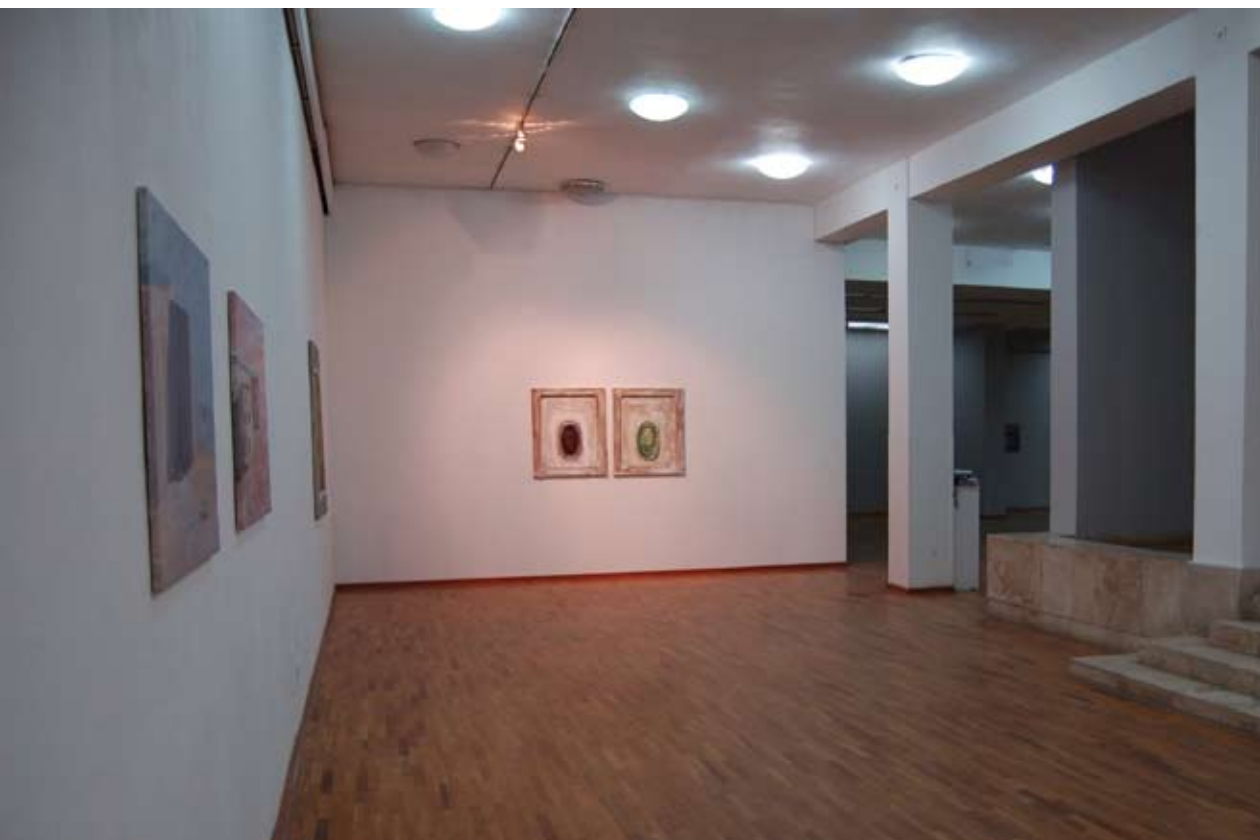
Vladimir Myrtezai (Shqipëri). Pikturat e Vladimir Myrtezait paraqesin një vizion, si personal ashtu dhe shoqëror. Pikturat që janë si të frymëzuara ashtu dhe të prodhuara në bashkëpunim me vajzën e tij, flasin për një axhende të hapur imazhi dhe simboli. Myrtezai e vesh veprën e tij me një gjuhë liberale dhe lozonjare ngjyrash, materiali, procesi dhe koncepti.

Francesco Patriarca (Itali). Fotografitë e Patriarca-s funksionojnë në seri, duke zërtëyer narracione të ngjarjeve reale që kanë ndodhur vetë nëpërmjet takimit rastësor. Një filxhan me kafe i lenë diku, i del artistit përballë dhe ai e fotografon. Prania e Patriarca-s me kamerën e tij dhe interesi i tij për këto ngjallin një reagim i cili shpie në ndërhyrje, sepse filxhani i kafes lëvizet në përpjekje për të mundur ose dëmtuar artistin. Kjo fotografohet nga Petrarca, e ndjekur nga një tjetër reagim, nga një bisedë e heshur; çdo veprim ngjall një reagim. Dhe me një akt të fundit sfidues, filxhani i kafesë copëtohet dhe përsëri kamera incizon. Kjo përshkruan njërin nga shumë konfrontimet mes artistit dhe një protagonistit të panjohur. Këto janë këmbime sociale që ekspozojnë një gjuhë të brishtë dhe që përshkojnë

në mënyrë poetike gabimet në komunikim.

Genc Përmeti (Shqipëri). Pikturat e Genc Përmetit janë kryesisht figurative; ato eksplojnë mjetin e ngjyrës që krijon Përmeti mbi baza të forta, të cilat shpesh bëjnë fjalë për trupin në lidhje me shtresat, rrudhat dhe pjesë të zmadhuara detajesh. Punime ku mungojnë figurat, janë punë të tjera mbështetur në të njëjtën bazë, duke u shndërruar në piktura poetikisht abstrakte të cilat përftojnë krijime të lëvizshme ngjyrash dhe formash.

Lucy Wood (Mbretëri e Bashkuar). Krijimet e Wood-it janë fryt i një gjuhe skulpturore që sfidon konventën sociale nëpërmjet përmbyesjes së pritshmërisë dhe perceptimit, të cilat vënë të dyja në pikëpyetje vlerat estetike dhe marrëdhëniet tona me objektet dhe materialet e njohura. Seriali Selective Trigger Action i Wood-it, në të cilin shfaqen qarqe të përgjakura minjsh, mishëron në mënyrë humoristike retoriken e të pikturuarit, duke ushqyer ngjarjen dhe pritshmërinë, pra, duke zbuluar sentimentin social si dhe referencën historike. Punimet e Wood-it shfrytëzojnë tinëzisht shqetësimet shoqërore, duke shfaqur tensione të cilat çlirojnë një psikozë sociale.

2(007) Pranvere

An exhibition curated by Charles Danby with assistance from the National Gallery of Arts, Tirana

11-24 May 2007
National Gallery of Arts, Tirana, Albania

Design by Lindsay Segall: lsegall@btinternet.com Director's Foreword © Genc Mullici
Text © Charles Danby/ Images © Artists or as listed otherwise / All text translated by Rudi Bobrati

With generous support from:

The National Gallery of Arts, Tirana, Genc Mullici, Gezim Panariti

With thanks to:

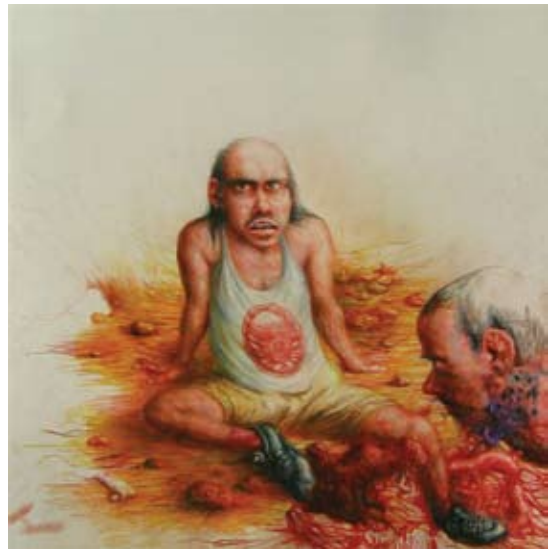
Academy of Arts, Tirana, Galleria Vogel, Tirana, Bischoff/Weiss, London, Paradise Row, London, Upstream Gallery, Amsterdam

The copyright holders assert all rights as defined by the Copyright, Designs and Patents Act 1968 –as amended. No part of this publication may be reproduced, electronically stored, copied or quoted without the written permission of the copyright holders.

Esteban Igartua

Left (Majtas): Station, 2006, Oil on canvas. Below (Poshte):
Excursion, 2006, Colour pencil on paper

Opposite page (Fagen fjeter): Small Attribute, 2006, Oil on canvas. Above (Siper): Sisters, 2006, Oil on board

Esteban Igartua (Peru) Esteban Igartua's drawings and paintings reveal non-descript landscapes punctuated by figures. Predominantly solitary, these figures occasionally appear in dense almost apocalyptic mass. Defined by strong light, the spaces that these figures inhabit remain ambiguous in structure, existing largely as void spaces bound by spectacle and drama. Unpicking rationale their brooding sentiment concedes a resolve of control and rigorous energy.

Left (Majtas): Teacher, 2006, Pencil on paper. Right (Djathtas): Bath, 2004, Pencil on paper

Eleanor Moreton (UK) Moreton's paintings investigate an adjustable language of imagery that is both familiar and distant, personal and removed. Moreton's refined colour palette relates to the landscape, and in particular to the English landscape. Constructed as meta-narratives pictorial motifs recur, empty houses, cottages, sisters and queens, informing readings of gender and historical moment that while grounded in discernable realities appear dreamlike and fantastical.

Sidi Kanani

Sidi Kanani (Albania) Sidi Kanani's paintings reveal, by degree, the landscape around Shkoder where he lives, a small town outside Tirana. The reduced colour palette infers natural sunlight and extends the remoteness of the landscape. Uninhabited and post-industrialist, it is a landscape punctuated by objects, buildings and gas refineries, that as structures are themselves indistinct of function. Proposing an uncertain relationship between the past and present Kanani points to separation, a transitional landscape caught between intention and isolation.

Left (Majtas) and Right (Djathtas): Untitled, 2007, Acrylic on canvas

Above (Siper): On the Twenty-first of September, 2006, Pencil on paper. Opposite page (Fagen tjetër): On the Sixth of December, 2006, Pencil on paper

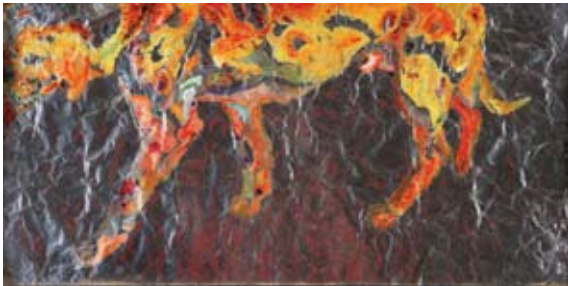
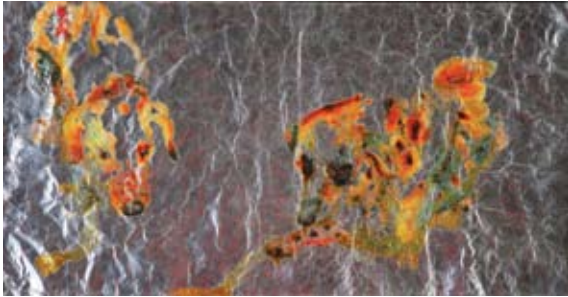

Jane Milligan

Jane Milligan (UK) Jane Milligan's drawings are informed by a previous set of largely gestural paintings, where visceral paint strokes were meticulously appropriated in exacting detail to create expressive abstract works of no fixed pictorial agenda. Now, working solely in pencil, Milligan's greyscale drawings replicate the precise and liberating language of expressive brushstrokes, relating to the aesthetic disjunction and artifice of the western newsroom. Presenting 'abstracts of truth' newsreaders work in a void space, presenting against a blue screen, their environment is contrived, projected around them. Identifying this and the discrepancy in scale between the newsreaders and the people presented on video screens behind them, Milligan draws screenshots of newsreel footage. By removing the social or political inference of the news item we are presented with outlandish and awkward juxtapositions. These fleeting encounters become static moments, both playful and alarming.

Shpetim Kercova

Shpetim Kercova (Albania) Kercova's paintings disclose a sentiment of social unease through their subject of stray and diseased dogs, animals located in and around the streets of Tirana. The ailing standing of these domestic creatures reflects, for the artist, social contradictions at the forefront of Albania's shifting development. Both compelling and disconcerting the oil stained brushstrokes on aluminium foil create an optical effect that leaves the viewer implicated within the work, fragmented in its reflective surfaces.

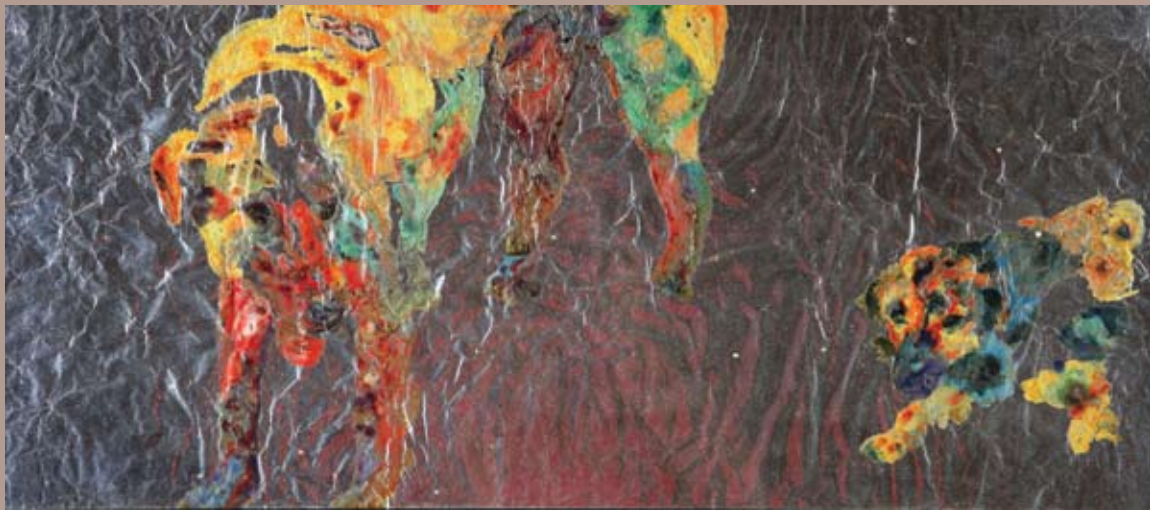

Elsa Martini

Elsa Martini (Albania) Elsa Martini's drawings uncover a playful interchange between adult and child. Slipping between daily routine figures of crowded groups appear to find solace in dream inspired environments that disclose fantastical worlds of mountains and monsters.

All Images: Untitled, 2006, Mixed media on paper

All Images: Ngjyrimet e virusit, 2005, Oil on aluminium

Andres Laracuente

Above (Siper): Stills from, *Parallel Spot*, 2006, DVD. Opposite page (Faqen tjetër): Stills from, *Arch*, 2006, DVD
Courtesy Yukiko Kawase, Paris

Olson Lamaj (Albania) Lamaj works from both the body and the landscape juxtaposing elements of each through a fusion of image that allows details of urban dereliction to emerge within classically posed figures. Drawing on commentaries that inform the social and political framework of Albania the works relate to, and refer back to, modernist preoccupations of man and machine. The religious presentations of Lamaj's works as triplichs, perpetuates the expectation of mythological created through both subject and intervention.

From Left (Majtas): Body 1, 2006, C-print on canvas. Female Torso 1, 2006, C-print on canvas. Female Torso 2, 2006, C-print on canvas

Andres Laracuent (USA) Andres Laracuent works in video and performance. Focusing on the relationship, physical and psychological, to the spaces in which these occur, hotel rooms, basements, beaches, the works reconstruct expectation by sidestepping social convention. Laracuent establishes personal relationships with his subjects, people that operate on the margins of society, most often in the realm of fantasy and fetish. In *Arch* (2006) the artist walks into a dirt-ridden basement wearing only underpants. He turns on a tap attached to a crumbling section of wall. Pulling down his pants he recreates the arch of the falling water by leaning back and pissing high into the air. This directness of this action underpins and reflects the profoundness of Laracuent's practice.

2(007) *Pranvere* është ekspozita e tretë në Galerinë Kombëtare të Artëve, Tiranë, që

mban titullin *Pranvere*. Secila prej ekspozitave të mëparshme, njëra në vitet '70-te dhe tjetra në vitet '90-te, kanë lënë gjurmën e tyre në historinë bashkëkohore të Shqipërisë. Secila ekspozitë ishte kontroverziale, secila ishte organizuar në rrethana ngjarësh të caktuara sociale dhe politike, secila shikonte përpara, përtej parametrave të momentit.

Përkunder një sfondi të tillë, kjo ekspozitë, e para që mban këtë titull në shekullin e

ri, tenton të zbulojë një ndjenjë të heshtur lidhëse sociale dhe politike, duke nderuar ura lidhësh mes artistëve shqiptarë dhe atyre të huaj. Kuratorët synojnë që ekspozita të veshtrijë përtej nocioneve të rekomanduara të palevizshmërisë apo vendqëndrimit të kulturor, në vend të kërkuarit të pikave nderkombëtare të komunikimit.

Punimet e kesaj ekspozite shqepin anët e trillimeve të perditshme që përshtojnë ax-

hendat sociale të klases, sjetlljes, legjendes dhe frikes. Duke zbuluar mitet e përbashkëta, artistët pësemarres nga Shqipëria, Peruja, Mbretëria e Bashkuar, SHBA-ja dhe Italia shfaqin tipare narrative që shpëjnë në një gjuhë dhe ndergjegjë të përbashkët, të ushqyer dhe zhvilluar nga kushtezimet sociale të mjedisit, letërsisë, endrrave, lajmeve dhe imazheve televizive. Punimet në 2(007) *Pranvere* pasqyrojnë çaqet e këmbimit shoqëror, duke paraqitur jo thjesht piketaktimet, por edhe pikat ku ato rrjedhin në strukturën e shoqërisë, në përvojën e lidhur me ndeshjen e perditshme.

Duke adoptuar mjetet e të pikturuarit, vizatuarit, gdhendurit dhe videos, këta artistë

zbulojnë potencialin që ekzistojnë brenda peizazhit të paqëndrueshëm të praktikës bashkëkohore, duke u furnizuar nga burimet që janë të disponueshme për ta, në çdo rast duke prodhuar vepra që janë jo vetëm dashamirëse, por që shkojnë dhe përtej vend-

dit të tyre.

Ilir	Lucy
Sophie	Genc
Eloise	Francesco
Najada	Vladimir
Kate	Jane
Esteban	Eleanor
Sidi	Elsa
Shpetim	Olson
Andres	Andres
Laracuenta	Olson
Lamaj	Martini
Martini	Moreton
Moreton	Millican
Millican	Myrtetzai
Myrtetzai	Patriarca
Patriarca	Permeti
Permeti	Wood
Wood	

2(007) Pranvere

NOEL GRESTH COLLECT. HABIT.

